

Ingrid Buil (Holanda)

Ingrid Buil

Ingrid Buil

Ingrid Buil

WVA

Inleiding

Viana do Castelo

Op 26 April 2008 om 9:00, organiseert de APCCL een ras thema, in V. Castelo. [\[zie +\]](#)

Melgaço

Op 25, 26, en 27 April 2008 is de APCCL present in Melgaço, op het feest van "Fumeiro e Alvarinho", met een expositie-stand om over het ras te informeren en tevens om bekendheid te geven.

Traditionele wedstrijd

Op 15-08-2008 om 14:30, organiseert de APCCL in de plaats Castro Laboreiro, de 58e editie van de traditionele wedstrijd van de Castro Laboreiro hond, vrij toegankelijk voor alle exemplaren van het ras.

Als u een Castro Laboreiro heeft, verschijn dan en neem deel aan de "alleroudste premie van Portugal". De eerste premie was in 1914.

Schenking van honden

De APCCL SCHENKT in het jaar 2008, honden (reuen) aan inwoners en/of afkomstigen van Castro Laboreiro. Neem contact op met de APCCL voor meer details.

De Cão de Castro Laboreiro (de Castro Laboreiro hond)

Een éénmalige genetica en een natuurlijke en functionele selectie, gedurende eeuwen, maken van deze wolfachtige mastiff, een voortreffelijk dier. Een rustiek dier met veel lenigheid. Edel, trouw en loyaal. Erg moedig. Met een goed karakter. Vrolijk en speels tot aan het einde van z'n leven. Uitstekende familie- en waakhond.

Leer de Cão de Castro Laboreiro kennen. Help mee om dit oorspronkelijke oude inheemse ras te behouden en te ontwikkelen, wat niet uitsterven bedreigd wordt. Dit dier maakt deel uit van onze cultuur, en is een levend nationaal erfgoed.

Raadpleeg onze site, en leer dit bijzondere dier kennen. Laat u mening horen.

Wordt lid van de Portugese Vereniging van de Cão de Castro Laboreiro. Neem contact op met de APCCL voor meer informatie.

Wilt u een hond voor de familie of voor het huis te bewaken? Kies voor een portugees ras. Kies voor een Castro Laboreiro.

Wie een Castro Laboreiro heeft, wil nooit meer een ander ras!

Oorspronggebied

De naam: Cão de Castro Laboreiro is afgeleid van het geografische gebied, de oude gemeente Castro Laboreiro, Portugal.

De verordening van 24 Oktober 1855 ontbond de streek Castro Laboreiro, wat toen een deel van de gemeente Melgaço werd.

De gemeente Castro Laboreiro (oorspronggebied van het ras), met meer als 40 bewoonde plaatsen, werd een streek sinds 1134 (oorkonde van D.Afonso Henriques?) in 1855, toonde al in de 18e eeuw een populatie met meer dan 2000 inwoners. Het grenzen aan Galizië en aangrenzende streken/gemeenten zijn onveranderd gebleven sinds zeker 1538. Het betreffende gebied komt overeen met een terrein van ongeveer 10.000 hektaren, wat zich uitstrekt, in het noord en het noordoosten door het gebergte van Laboreiro, en in het zuiden, door de Laboreiro vallei en in het uiterste noordoosten aan het Peneda gebergte, waar zich sommige winterverblijven bevinden van de gemeente.

Deze streek is uitermate mooi, laat verschillende typen landschappen zien, dichte eikenbossen die al heel oud zijn, behouden in diepe dalen, de lage begroeiing in de hoogvlakten, van plaatsen die over de 1000 meter grens gaan, omgeven door diepe stijle kloven en bergengtes van graniet, tot de lager gelegene plekken.

De bevolking van Castro Laboreiro verhuisd seizoensgebonden (*brandas-/zomerverblijven e-/en Inverneiras-/winterverblijven*), wat uniek is in heel Portugal, al sinds zeker de eerste helft van de zestiende eeuw. Bijna de gehele bevolking begaf zich verschillende keren, gedurende het jaar, tussen twee woningen, met alle dieren en andere benodigdheden. Dit gebeurde tot nog voor enkele jaren. Aan de geïsoleerde ligging was het te wijten, dat sommige van deze plaatsen eerst aan het einde van de twintigste eeuw een vaste weg en elektriciteit kregen.

Alle plaatsen hadden hun eigen kudde en sommigen hadden er zelfs twee. De eigen plaatselijke kudde werd gewoonlijk bewaakt, door 2 burens, verdeeld over de dag. Verschillende plaatselijke honden mochten de kudde begeleiden. Naast de plaatselijke kudde, bewaakte iedere buur afzonderlijk het belangrijkste van de boerderij: de koeien, het paard, merrie of muilezel, soms met een paar schapen en geiten. De hond of honden begeleiden de herder en bewaakten tegen de wolf.

Nadat de dieren gevoerd waren in Castro Laboreiro, keerden ze dagelijks terug naar het nachtverblijf als het ging schemeren, om dan weer te vertrekken bij zonsopgang. De hond legde korte afstanden af binnen de gemeente, in tegenstelling tot andere iberische mastiffs die meegenomen werden op grote afstanden en voor langere tijd zich onderweg begaven, ze begeleiden de verplaatsing van de kudde.

De Cão de Castro Laboreiro, maakt deel uit van de eeuwenoude cultuur van de bewoners van Castro Laboreiro, de Crastrejos of Castrejos genoemd. De verdediging van huisdieren en bewaking van het woonhuis gedurende de nacht, waren de functies gedurende de laatste eeuwen. Hun grootste vijand was altijd de wolf (misschien de beer in eerdere eeuwen) en de vreemde personen die het woonhuis naderden.

De Cão de Castro Laboreiro is een uitstekende waakhond en tevens familiehond en begeleider. Zijn toegegenheid en volgzzaamheid van zijn "familie", is bekend bij een ieder.

De geschiedenis, de geografische ligging en de geïsoleerdheid van dit gebied, vormen de erfenis van één van de rijkste patrimoniële en culturele gezant van het noorden van Portugal.

Verwijzend: het landschap, de oude verbindingswegen, de bruggen, het unieke systeem van de zomer- en winterverblijven, de fauna, de flora, de galicische-portugese taal, de megalitische begraafplaats, het kasteel, de moederkerk, de hond, de kuil van de wolf, de patrimonische en religieuze gemeenschap, de klederdrachten, de muziek, de voeding, de geestelijke patrimonie, enz.

Geschiedenis

Over het ontstaan van de Cão de Castro Laboreiro is niets bekend, alles wat geschreven wordt over zijn herkomst is pure fictie, zonder enig wetenschappelijk of historisch bewijs. Deze wolfsachtige mastiff, bewijst eerder het tegendeel; dat het niet gelijkend is, ook al lijkt ie heel verwant met de andere bestaande rassen van het Iberische schiereiland (bekende rassen en anderen die worden erkend) voor gelijksoortige functies. Zoals testen momenteel aantonen: uiterlijk, gedrag is het de enigste wetenschappelijke genetische studie (MtDNA diversity among four Portuguese autochthonous dog breeds: a fine-scale characterisation), verwezenlijkt in Portugal, door de IPATIMUP, waar de bijzonderheid van het ras, overigens de enige gedetacheerde, die goed is uitgelegd (voorgesteld) door de onderzoekers. [Bekijk studie](#).

De mondelinge overlevering die tot vandaag de dag nog rondverteld wordt in Castro Laboreiro, dat het ras verschillende kruisingen is aangegaan met de wolf, alhoewel het onmogelijk is dat dit een wetenschappelijke overlevering is, zal het voortkomen uit oude verhalen, volgens deze getuigen komen deze uit mondelinge overleveringen. De dierenarts die de eerste rassenstandaard maakte, Manuel Marques, in 1935, hoorde wantrouwend deze getuige die toen opviel. Wetenschappelijke testen waren nodig, om aan te tonen of te bewijzen dat dit zo was.

Om dit alles, waarderend we het ras anders als alle andere oudste rassen van Portugal, en hebben we hiervan enkele historische bijdragen.

In de 19e eeuw, de opmerkelijke schrijver Camilo Castelo Branco, een uitermate kenner van de Minho en zijn bewoners, in zijn boek: Brasileira dos Prazins (lijdt men aan de feiten van omstandigheden rond het jaar 1845 af), kent het ras, en vereeuwigt het, looft de kwaliteiten zoals waken en de trouwheid aan de eigenaren.

“...De kolfslagen en de bedreigende bevelen herhaalden zich. Een hels lawaai.

Schorre stemmen vroegen om bijlen en ijzeren staven. Het juffrouwkje, schreeuwde erg, stelde in het vooruitzicht; scherpe zijn in de keuken; om de uitgang naar rechts niet te ontdekken. De honden van Castro Laboreiro, erg wreed, sprongen tegen de deuren aan met hun scherpe tanden. Varkens knorden en krijsten hard, omdat ze geschrokken waren. Het boodschappenmeisje riep haar allerheiligste moeder en de geest van tante Jacinta do Reimundes, die helemaal aanwezig was in de kerk..."

In deze tijd was er helemaal nog geen hondencultuur in Portugal, maar verschillende schriftstukken, verwijzen duidelijk naar de Cao de Castro Laboreiro als ras. Van de meeste commerciële rassen van tegenwoordig, en met het oog op dat tijdperk zijn deze gegevens zeldzaam, of bestaan niet, en soms is wat er wordt geschreven, pure verzinsels van de liefhebbers van de nieuwe rassen, bezorgd om de geschiedenis van hun ras, zonder aannemelijke acadatisch of historisch bewijs (daarvoor hoef je alleen maar te kijken naar de ontelbare boeken die er over rashonden bestaan)

Het is belangrijk te verwijzen dat waakhonden en/of herdershonden weinig bekendheid genoten buiten hun natuurlijke omgeving, en zelden werden vermeld als rassen, gedeeltelijk schuldig is de enorme heterogeniteit. Gewoonlijk worden de vee-waakhonden beschreven als mastiffs en/of rafeiros. In alle bergen en hoogvlakten van het Iberische schiereiland leven rafeiro of mastiff-honden om het vee te bewaken. In oude geschriften zijn op de oude transportwegen de aanwezigheid van deze honden verplicht.

In de 19e eeuw, is de bijzonderheid van de Cão de Castro Laboreiro te wijten aan de grote homogeniteit, hij werd al vermeld als oud ras, ondanks de mening over het ras, zoals we hem vandaag de dag kennen, is het tamelijk nieuw.

Het grootste deel van de herders-waakhonden hebben geen schriftstukken ouder dan 1900. Velen werden vooral gefokt om de hondencultuur, aan het einde van de negentiende eeuw (pioniers: Duitsland en Engeland) en ook nog gedurende de twintigste eeuw, oriënteerden zich gewoonlijk op de bestaande populaties van werkhonden in bepaalde gebieden.

Er zijn geen bestaande schriftelijke documenten bekend over het ras Cao de Castro Laboreiro voor 1800.

Om het noble en hun functie vermelden verschillende mondelinge en schriftelijke getuigen, dat de Castrejos, honden verkochten en verschenkten van grote waarde, als begeleiding en bewaking van vele boerderijen in de Minho, gedurende 19e en 20e eeuw.

In 1914 vond de 1e traditionele wedstrijd plaats [Rodrigues, Américo: 2002, "Subsídios documentais do cão de Castro Laboreiro"] of "Premie" van het ras in de plaats Castro Laboreiro. Deze "premie" wordt voortgezet en vind alle jaren plaats, het is de alleroudste hondenwedstrijd, die plaats vind in Portugal. De priester Aníbal Rodrigues, geboren in Castro, een bezeten en hartstochtelijk liefhebber van het ras, steunde de traditionele wedstrijd van het ras sinds 1954, tot zijn dood (10 maart, 2003).

Buiten zijn oorsprongsgebied was de hond bijna altijd een werkdier en waardig voor rijke mensen.

In 1920, de krant van Castro Laboreiro, "A Neve", publiceerde advertenties voor geïnteresseerden om Castro Laboreiro honden te kopen, "van het echte ras", zo werd vermeld.

In 1935 de veearts Manuel Marques, pionier van de hondencultuur in Portugal, volgde de mode van Europa, verplaatste zich van Lissabon naar Castro Laboreiro, ontwierp en publiceerde de eerste rassenstandaard, waarschijnlijk het belangrijkste geproduceerde document voor het ras tot aan de dag van vandaag. Het ras werd aangetroffen sinds de officiële erkenning in 1935, door de Portugese Jagers Club, voorheen Portugese Club voor hondencultuur. (CPC), of in kritieke toestand of bedreigd met uitsterven volgens de internationale parameters van de FAO.

Het probleem van het uitsterven van dit nobele en oude Portugese ras is niet van alleen vandaag de dag, maar het was altijd al een minder bekend ras en werd erg bekend gemaakt in ons land en in het buitenland.

In werkelijkheid ondergaat de Cão de Castro Laboreiro een dramatische verergering in kwantitatieve en kwalitatieve termen gesproken in het oorspronggebied (de enige bron die onuitputtelijk blijkt) sinds de tweede helft van de zeventiger-jaren, als gevolg van sociale veranderingen, brutaliteit, verrichtingen in het oorspronggebied, Castro Laboreiro. Het leeglopen van de regio en het ophouden van de traditionele herderscultuur, leidde bijna tot uitroeiing van dit autochtone ras:

- De populatie verminderde drastisch; De Castrejos leven in de grote steden van Europa en Portugal. Hebben het gelaten om nog vee te houden en herder te zijn in de bergen, en vele huizen zijn verlaten en gesloten.
- De decultivering en de desinteresse voortvloeiend uit de desinteresse van de plaatselijke jeugd, lijdten ertoe dat andere honderrassen kwamen en werden toegelaten in het oorspronggebied van de Castro Laboreiro;
- Het bijna niet bestaan van fokkers buiten Castro Laboreiro;
- De wisselende kruisingen met andere rassen zowel in het oorspronggebied, als daar buiten, openbaren zich dramatisch om het karakteristieke van dit ras te behouden;
- het gemis aan structuur, hulp van gespecialiseerde mensen, interesse en informatie van de daarvoor verantwoordelijke instituten.

Als gevolg van dit alles, begonnen de "oude" dieren, van de oude werklijnen schaars en kostbaar te worden.

Uit vele plaatsen in Castrejo worden dode honden gemeld, wonend in de bergen en in de afgelegen gebieden, omgekomen door geïmproviseerde vergiftigingen van koeien- en paardenhouders, portugesen en galiciërs, gesubsidieerd door de portugesese staat en door de EEG, en anderen begaan door jagers om de populatie van vossen en roofvogels onder controle te houden. Ter herinnering aan allen, zijn de meest recente gevallen in 1983, 1986 en nog in 2001, 2004 en 2006. In de laatste tientallen jaren, kwamen sommige honden in contact met strychnine, door de aanvallen van de wolven, van de voorhandene dieren (nu vrijlopend vee, zonder herder), het gevolg was dat het barbaarse plan slaagde, maar het betrof onverbiddelijk de Cão de Castro Laboreiro in zijn belangrijkste functie, de bewaking van het vee.

Er zijn nog maar weinig levende dieren van goede kwaliteit overgebleven om mee te fokken. In de laatste jaren zijn er verschillende lijnen uit het oorspronggebied verdwenen, zonder nakomelingen na te laten.

Ondertussen, is de hoop gericht op de huidige tijd. Naast dat het een onbetwist patrimonieel cultuurobject is, is de Cão de Castro Laboreiro, één van de grootste iconen van deze streek.

De Cão de Castro Laboreiro is bekend vanwege zijn rusticiteit, karakter en edel, sinds vervlogen jaren.

WWW.